

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 95/2483

นายพันเอก หลวงโสภภาพจน์ประพันธ์ผู้ร้อง

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป่วยเป็นอัมพาตไม่สามารถลุกนั่งด้วยตนเองได้นั้นยังไม่พอฟังว่าเป็นผู้เสมือนไร้ความสามารถคดีร้องขอให้ศาลสั่งให้บุคคลเป็นเสมือนไร้ความสามารถนั้นเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิตามสภาพบุคคล ฎีกาในข้อเท็จจริงได้เสนอข้อเท็จจริงได้ว่า นางโสภภาพจน์ประพันธ์ ภริยาผู้ร้องป่วยเป็นโรคอัมพาตมือเท้าตายไม่สามารถลุกนั่งด้วยตนเองได้

คำพิพากษา

ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแสดงว่านางโสภภาพจน์ประพันธ์เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ศาลชั้นต้นเห็นว่า นางโสภภาพจน์ประพันธ์เป็นอัมพาตมือเท้าตายไม่สามารถนั่งได้ แต่ยังฟังไม่ได้ว่ามีสติเลอะเลือน ฟ้นเพี้ยน จนไม่สามารถจะรู้สึกผิดชอบได้ ยังหาเข้าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๓๔ ไม่ จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า เพียงแต่การยกฟ้องดังกล่าวนี้ยังไม่พอถือว่า ผู้ป่วยนั้นไม่สามารถจะจัดทำการงานของตนเองได้ และผู้ร้องไม่มีพยานนำสืบว่า ผู้คัดค้านมีจิตต์ฟ้นเพี้ยนไม่สมประกอบไม่สามารถจะจัดทำการงานของตนเองได้ที่ ศาลล่างสั่งให้ยกคำร้อง ชอบแล้ว พิพากษายืนตาม

องค์คณะ

สุทธิธรรมณมุนตร์ · อรรถกฤต ช.เพ็ญชาติ · คูปลาดรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/95/2483>